

بررسی نقش دوره‌های آموزشی- ترویجی بر مدیریت ضایعات گندم در استان مرکزی

زهراخشنودی فر^۱، علی اسدی^۲ و مستانه غنجدی^۳

^۱ عضو هیات علمی دانشگاه سیستان و بلوچستان (مریی)، مجتمع آموزش عالی سراوان، گروه ترویج و آموزش کشاورزی، ^۲ استاد گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه تهران، ^۳ دانشجوی دکتری ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس

khoshnodifz@gmail.com

این پژوهش با هدف اصلی بررسی نقش دوره‌های آموزشی- ترویجی بر مدیریت ضایعات گندم در استان مرکزی به روش پیمایشی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق حاضر را کلیه کشاورزان گندم‌کار استان مرکزی که به دو گروه آموزش‌دیده در رابطه با مدیریت ضایعات گندم به عنوان گروه آزمودنی به تعداد ۷۰۰ نفر و گروه آموزش‌ندیده در این زمینه به همین تعداد تشکیل دادند. حجم نمونه بر اساس آزمون کوکران به تعداد ۱۰۳ نفر تعیین گردید که در طی دو مرحله در ابتدا با استفاده از نمونه‌گیری انتسابی متناسب و سپس با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی انجام شد. ابزار اصلی تحقیق پرسشنامه بود که روایی محتوایی آن به کمک پانل متخصصان ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تهران به دست آمد. پایایی ابزار تحقیق براساس کرونباخ آلفا (۰/۸۲) محاسبه شد. یافته‌های تحقیق نشان داد که منابع و مجاری ارتباطی و اطلاعاتی، ارتباط با عامل ترویج و استفاده از رادیو و تلویزیون بالاترین اولویت پاسخگویان را به خود اختصاص داده‌اند. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که متغیرهای تعداد ادوات کشاورزی در اختیار، میزان استفاده از کانال‌های ارتباطی، میزان استفاده از مجلات ترویجی، دفعات مراجعه به کارشناس ترویج، دفعات شرکت در کلاس آموزشی-ترویجی، میزان دسترسی به کانال‌های ارتباطی، میزان درآمد سالانه از گندم و میزان سطح زیر کشت گندم بیشترین تاثیر را بر متغیر وابسته، میزان ضایعات گندم، در گروه آموزش‌دیده و گروه آموزش‌ندیده داشته است.

واژه‌های کلیدی: ضایعات، مدیریت ضایعات گندم، کشاورزان آموزش‌دیده و ندیده، مرکزی